

Presă și informare

Curtea de Justiție a Uniunii Europene
COMUNICAT DE PRESĂ nr. 79/11
Luxemburg, 6 septembrie 2011

Hotărârea în cauza C-442/09
Karl Heinz Bablok și alții/Freistaat Bayern

Mierea și suplimentele alimentare care conțin polen rezultat dintr-un OMG sunt produse alimentare provenind din OMG-uri care nu pot fi comercializate fără autorizare prealabilă

Acest polen nu mai constituie în sine un OMG atunci când și-a pierdut capacitatea de reproducere și se dovedește lipsit de orice capacitate de transferare a materialului genetic

Directiva privind organismele modificate genetic (OMG)¹ prevede că acestea pot fi diseminate în mod deliberat în mediu sau introduse pe piață numai după autorizare.

Pe de altă parte, în Regulamentul privind produsele alimentare modificate genetic² se arată că OMG-urilor destinate utilizării ca produse alimentare, produsele alimentare care conțin sau constau din astfel de organisme, precum și produsele alimentare produse din sau care conțin ingrediente produse din OMG-uri trebuie să facă obiectul unei autorizări prealabile introducerii lor pe piață.

În anul 1998, întreprinderea Monsanto a obținut o autorizație de introducere pe piață a porumbului modificat genetic de tipul MON 810. Acesta conține gena unei bacterii care produce toxine ce distrug larvele unui fluture parazit, a căror prezență, în caz de infestare, constituie un pericol pentru dezvoltarea plantei.

În litigiu se află domnul Bablok, apicultor amator, și Freistaat Bayern (Landul Bavaria, Germania), proprietarul mai multor terenuri pe care s-a cultivat în ultimii ani porumb MON 810 în scopuri de cercetare. În apropierea acestor terenuri, domnul Bablok produce miere destinată vânzării și consumului propriu. Până în anul 2005, producea inclusiv polen destinat vânzării ca produs alimentar, sub formă de suplimente alimentare. În anul 2005, a fost constatată prezența ADN-ului de porumb MON 810 și a unor proteine modificate genetic în polenul de porumb colectat de domnul Bablok în stupi situați la 500 de metri de terenurile aparținând Freistaat Bayern. Pe de altă parte, prezența unor cantități foarte reduse de ADN de porumb MON 810 a fost detectată într-o serie de eșantioane de miere aparținând domnului Bablok.

Considerând că prezența unor reziduuri de porumb modificat genetic făcea produsele sale apicole improprii pentru comercializare și pentru consum, domnul Bablok a inițiat proceduri judiciare împotriva Freistaat Bayern în fața instanțelor germane, proceduri la care s-au alăturat alți patru apicultori amatori.

Bayerischer Verwaltungsgerichtshof (Curtea Administrativă a Landului Bavaria, Germania) a arătat că, în momentul în care este încorporat în miere sau în suplimente alimentare pe bază de polen, polenul în litigiu își pierde capacitatea de fecundare. Instanța a dorit să se precizeze care sunt consecințele acestei pierderi. Instanța de trimitere a solicitat în principal Curții de Justiție să stabilească dacă simpla prezență în produsele apicole în cauză a polenului de porumb modificat

¹ Directiva 2001/18/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 12 martie 2001 privind diseminarea deliberată în mediu a organismelor modificate genetic și de abrogare a Directivei 90/220/CEE a Consiliului (JO L 106, p. 1, Ediție specială, 15/vol. 7, p. 75), astfel cum a fost modificată prin Regulamentul nr. 1829/2003 și prin Regulamentul (CE) nr. 1830/2003 al Parlamentului European și al Consiliului din 22 septembrie 2003 (JO L 268, p. 24, Ediție specială, 13/vol. 41, p. 26)

² Regulamentul nr. 1829/2003 al Parlamentului European și al Consiliului din 22 septembrie 2003 privind produsele alimentare și furajele modificate genetic (JO L 268, p. 1, Ediție specială, 13/vol. 41, p. 3)

genetic care și-a pierdut capacitatea de reproducere are drept consecință obligația de autorizare a produselor respective la introducerea lor pe piață.

În hotărârea pronunțată astăzi, Curtea arată mai întâi că polenul în discuție nu poate fi calificat drept OMG decât în cazul în care constituie un „organism” în sensul directivei și al regulamentului, mai precis dacă constituie o „entitate biologică capabilă” fie „de reproducere”, fie „de transferare de material genetic”. În această privință, Curtea constată că, întrucât este necontestat faptul că polenul în discuție a pierdut orice capacitate concretă și individuală de reproducere, este de competența instanței de trimitere să verifice dacă acest polen este capabil, pe de altă parte, „de transferare de material genetic”, ținând seama în mod corespunzător datele științifice disponibile și luând în considerare orice formă de transferare de material genetic atestată din punct de vedere științific.

Curtea concluzionează că o substanță precum **polenul derivat dintr-un soi de porumb modificat genetic, care și-a pierdut capacitatea de reproducere și este lipsită de orice capacitate de transferare a materialului genetic** pe care îl conține, nu mai intră sub incidența acestei noțiuni.

În continuare, Curtea declară că, totuși, **produse precum mierea și suplimentele alimentare care conțin un astfel de polen constituie produse alimentare care conțin ingrediente produse din OMG-uri în sensul regulamentului.** În această privință, Curtea constată că polenul în litigiu este „produs din OMG-uri” și constituie un „ingredient” al mierii și al suplimentelor alimentare pe bază de polen. În ceea ce privește mierea, se subliniază că polenul nu este un corp străin sau o impuritate a mierii, ci o componentă normală a acestui produs, astfel încât trebuie să fie calificat în mod efectiv drept „ingredient”. În consecință, polenul în cauză intră sub incidența regulamentului și trebuie să fie supus regimului de autorizare prevăzut de acesta înainte de introducerea sa pe piață.

Potrivit Curții, caracterul intenționat sau fortuit al incorporării acestui polen în miere nu sustrage produsul alimentar care conține ingrediente derivate din OMG-uri de la aplicarea acestui regim de autorizare.

În sfârșit, în opinia Curții, obligația de autorizare există indiferent care este proporția de material modificat genetic conținută în produsul în cauză.

MENȚIUNE: Trimiterea preliminară permite instanțelor din statele membre ca, în cadrul unui litigiu cu care sunt sesizate, să adreseze Curții întrebări cu privire la interpretarea dreptului Uniunii sau la validitatea unui act al Uniunii. Curtea nu soluționează litigiul național. Instanța națională are obligația de a soluționa cauza conform deciziei Curții. Această decizie este obligatorie, în egală măsură, pentru celelalte instanțe naționale care sunt sesizate cu o problemă similară.

Document neoficial, destinat presei, care nu angajează răspunderea Curții de Justiție.

[Textul integral](#) al hotărârii se publică pe site-ul CURIA în ziua pronunțării.

Persoana de contact pentru presă: Claudiu Ecedi-Stoisavlevici ☎ (+352) 4303 3720

Imagini de la pronunțarea hotărârii sunt disponibile pe „[Europe by Satellite](#)” ☎ (+32) 2 2964106